

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: **P. G.**, nar. X., s miestom podnikania N., IČO: X., *zast. JUDr. C. S., advokátom, AK so sídlom v Č.*, proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Žiline**, so sídlom v Žiline, A. Kmeťa 17, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. k. A/2010/00858/FUT zo dňa 7. januára 2011, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 29. novembra 2011, č. k. 20S/13/2011-41, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/13/2011-41 zo dňa 29. novembra 2011 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

Žalovaný ako druhostupňový správny orgán potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Obvodného lesného úradu Čadca (ďalej OLÚ) č. k. 2010/0716-012 Ma zo dňa 31. augusta 2010, ktorým tento uložil žalobcovi ako fyzickej osobe podnikateľovi podľa § 64 písm. b) zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v platnom znení (ďalej len „zákon o lesoch“) pokutu vo výške 1 000,- € za neplnenie povinností podľa § 23 ods. 1 zákona o lesoch tým, že vykonal ťažbu dreva v čase do 14. decembra 2009 v rozsahu 11 ks, cca 25 m³ čerstvého smreka bez vyznačenia ťažby a vydania písomného povolenia na ťažbu dreva OLH v lesnom poraste 4446, LHC Krásno, parc. KN 1400 Nová Bystrica.

II.

Konanie na súde prvého stupňa

Krajský súd podľa § 250j ods.1 Občianskeho súdneho poriadku preskúmal rozhodnutie a postup správnych orgánov v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a žalobu zamietol, pretože dospel k záveru, že nie je dôvodná.

V odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že žalobné námietky žalobcu, na základe ktorých súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, nie sú dôvodné a krajský súd na ne nemohol prihliadnuť. Námietky smerovali k tvrdeniu žalobcu, že rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Krajský súd konštatuje, že skutkový stav veci bol zistený dostatočne, boli vykonané všetky dostupné dôkazy na objasnenie skutkovej situácie, ktorá nastala dňa 14. decembra 2009 v lesnom poraste č. 4446 na KN p. č. 1400 k. ú. N. Skutočnosť, že bol to práve žalobca, ktorý vykonal ťažbu drevnej hmoty bez vyznačenia ťažby a bez písomného súhlasu odborného lesného hospodára a tým naplnil skutkovú podstatu iného správneho deliktu v zmysle § 64 písm. b) v spojení s § 23 ods.1 zák. č. 326/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov potvrdili jednoznačne svedkovia M. K. a P. K. Ich výpovede preukazujú, že boli priamo svedkami toho, ako žalobca vykonal túto ťažbu. Svedok K. zároveň uviedol i rozsah tejto ťažby, a to vo svojej výpovedi zo dňa 19. mája 2010. Ďalší svedok M. H. vo svojej výpovedi potvrdil

pravdivosť svedeckej výpovede svedka K., keď uviedol, že mu K. povedal o ťažbe dreva žalobcom, ktorej bol priamym svedkom. Ich ďalší postup, keď spolu so svedkom K. prišli ešte v ten istý deň do inkriminovaného porastu a našli tam zvyšky po vykonanej ťažbe v rozsahu ako je to uvedené vo výroku prvostupňového rozhodnutia, taktiež potvrdzuje záver o vykonaní nelegálnej ťažby. Je logické, že by v ten istý deň porast nenavštívili, ak by svedok K. skutočne nebol priamym svedkom vykonávanej ťažby. Tiež zvyšky ťažby, ktoré svedkovia našli v tento deň, preukazovali jej rozsah, spôsob vykonania a predmet ťažby. Ďalším dôkazom, hoci nepriamym, o tom, že bol to práve žalobca, ktorý ťažbu v poraste na KN p. č. 1400 vykonal je i tá skutočnosť, že svedok V. G. potvrdil, že dal v tom čase ústne súhlas svojmu synovi P. G. na tejto parcele obhospodarovať lesné porasty. Z uvedeného vyplýva, že i V. G. si bol vedomý toho, že jeho syn vykonával ťažbu práve na tejto parcele, keď mu túto skutočnosť potvrdil vo svojej výpovedi.

Ako ďalej uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku drobná odchýlka vo svedeckej výpovedi svedkov K. a H. zo dňa 10. augusta 2010 oproti ich výpovedi zo dňa 29. januára 2010 spočíva v tom, že obaja v druhej výpovedi uviedli, že sa svedkovi H. svedok K. nedovolal, ale dovolal sa I. Ď. a toho požiadal, aby zavolať lesníka H. Toto upresnenie druhých výpovedí v poradí nemá nijaký vplyv na vierohodnosť svedeckých výpovedí, ale len ozrejmuje skutkový priebeh, ktorý tu bol po okamihu, ako svedok K. uvidel vykonávanie ťažby žalobcom dovedy, ako sa spojil so svedkom H. Čo sa týka zmeny svedeckej výpovede svedka K. dňa 19. mája 2010, kedy svedok K. potvrdil ťažbu v poraste, súd uvádza, že druhá výpoveď v poradí uvádza skutkový stav vo vzťahu k samotnej ťažbe drevnej hmoty v decembri roku 2009, ktorú vykonal spolu s P. G. V prvej výpovedi uviedol, že v H. ťažil aj s P. G. z Novej Bystrice a záporne sa vyjadril len vo veci krádeže drevnej hmoty. Preto jeho druhá výpoveď v poradí nijakým spôsobom neneguje jeho prvú výpoveď, keďže v prvej výpovedi uviedol, že so žalobcom ťažil a druhá výpoveď túto ťažbu objasňuje čo do skutkových okolností a vysvetľuje, prečo mal za to, že sa nejednalo o krádež. Preto neexistuje žiadny logický rozpor medzi týmito výpoveďami. Samotná argumentácia nevierohodnosti výpovedí tohto svedka spočívala na tvrdení žalobcu, že bol pod nátlakom, pretože už bol odsúdený na podmienený trest a svojou výpoveďou chcel ochrániť len sám seba. Takáto námietka neobstojí, pretože žalobca nijako nepreukázal tieto tvrdenia, ktoré tak zostali len v rovine jeho dohadov. Správne orgány preto správne postupovali, keď z týchto svedeckých výpovedí vychádzali a vyhodnotili ich tak, že svedok K. potvrdil výkon ťažby v inkriminovanom poraste dňa 14. decembra 2009.

Ďalej krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na skutočnosť, že žalobná námietka žalobcu, že výpovede M. K., M. H. a Ď. sú postavené len na domnienkach je plne nedôvodná. Ako už bolo uvedené vyššie výpovede M. K. a M. H. sú vierohodné. Títo jednoznačným spôsobom uvádzajú svoje tvrdenia a ich výpovede, či už priamo alebo nepriamo, preukazujú tú skutočnosť, že vykonávateľom ťažby v poraste č. 4446 bol žalobca. Tvrdenie žalobcu, že i výpoveď Ď. je postavená len na domnienkach je úplne bezpredmetné, pretože svedok Ď. vôbec v správnom konaní vypočutý nebol. Námietka, že neboli zistené pachové stopy a stopy po kolesách traktora či píly, je námietkou, ktorá sa týka vedenia objasňovacieho konania OO PZ Stará Bystrica. Krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že dokazovanie vo veci zistenia vykonávateľa ťažby bolo vykonané v súlade so zákonom a tá skutočnosť, že ohliadka na mieste samom bola vykonaná nie bezprostredne po čine, ale až v jarnom období, nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Z dôkazov, ktoré boli zhromaždené, či už v objasňovacom konaní, ako aj pred prvostupňovým správnym orgánom bolo dostatočným spôsobom zistené, že vykonávateľom nelegálnej ťažby bol žalobca. Splnenie podmienky uvedenej v § 23 ods. 1 zákona o lesoch, t.j. vyznačenie ťažby a písomný súhlas odborného lesného hospodára vykonávateľovi ťažby dané neboli, čo v danom prípade ani nebolo sporné medzi účastníkmi konania. Preto správne postupoval prvostupňový správny orgán, keď žalobcovi ako fyzickej osobe podnikateľovi uložil v zmysle § 64 písm. b) zákona o lesoch pokutu za spáchanie iného správneho deliktu na úseku štátnej správy lesného hospodárstva.

Námietka nedostatočného zistenia výšky škody – či sa jednalo o čerstvé smrekky alebo sucháre, je pre naplnenie skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 64 písm. b) zákona o lesoch za neplnenie povinností podľa § 23 ods. 1 zákona o lesoch právne irelevantná. Pre naplnenie skutkovej podstaty sa vyžaduje vykonanie ťažby dreva: 1) bez vyznačenia ťažby a 2) bez vydania písomného povolenia na ťažbu dreva OLH. Výška škody je pre naplnenie tejto skutkovej podstaty bezvýznamná. Je relevantná pre určenie výšky uloženej pokuty, avšak žalobca v žalobe výšku uloženej pokuty nenamietal, preto sa ňou súd nezaoberal.

III.

Odvolanie žalobcu a vyjadrenie žalovaného

Proti rozsudku krajského súdu v zákonom stanovenej lehote žalobca podal odvolanie, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok krajského súdu považuje za nesprávny. Krajský súd sa nevysporiadal s námietkami žalobcu, nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a vec nesprávne právne posúdil.

Podľa jeho názoru taktiež rozhodnutie správneho orgánu je nezákonné, nakoľko správny orgán riadne nezistil skutkový stav. Napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je založené len na svedeckej výpovedi svedka K., ktorý však svoje výpovede menil, nakoľko svojou výpoveďou chcel ochrániť len seba a preto jeho výpoveď možno dôvodne považovať za nedôveryhodnú. Krajský súd však k tejto námietke uviedol, že neexistuje žiaden logický rozpor medzi jeho výpoveďami, pričom toto svoje tvrdenie zdôvodnil, len argumentáciou, ktorá nie je v súlade so skutočným stavom veci. Je vecou správneho orgánu preukázať nadovšetko pochybnosť, že došlo k spáchaniu správneho deliktu a teda preukázať naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty správneho deliktu. V prípade, keby čo i len jeden znak skutkovej podstaty nebol objasnený, nemožno potom hovoriť o správnom delikte. Jediným dôkazom, ktorý má priamo žalobcu usvedčovať a z ktorého vychádza správny orgán je však výpoveď svedka K., ktorý svoje jednotlivé výpovede v priebehu objasňovania správneho deliktu menil, pričom správny orgán tieto rozpory vo svedeckých výpovediach svedka K. žiadnym spôsobom neodstránil. Ďalej krajský súd v napadnutom rozhodnutí uvádza, že žalobná námietka, že výpovede M. K., M. H. a Ď. sú postavené len na domnienkach je plne nedôvodná, pričom toto svoje tvrdenie žiadnym hodnoverným spôsobom nezdôvodnil a preto je aj v tejto časti rozsudok nepreskúmateľný, čím zakladá inú vadu konania. Ďalej krajský súd v napadnutom rozhodnutí len arbitrárne skonštatoval, že žalobná námietka, že neboli zaistené všetky stopy, t.j. pachové stopy, stopy po kolesách traktora, píly, je námietkou, ktorá sa týka vedenia objasňovacieho konania OO PZ Stará Bystrica, bez to, že by takéto tvrdenie zdôvodnil. Následne len krajský súd konštatoval, že z vykonaných dôkazov, ktoré boli zhromaždené, či už v objasňovacom konaní, ako aj pred prvostupňovým správnym orgánom, bolo dostatočným spôsobom zistené, že vykonávateľom nelegálnej ťažby bol žalobca. Krajský súd sa však žiadnym spôsobom nezaoberal vyššie uvedenou námietkou, že správny

orgán nedostatočne zistil skutkový stav tým, že nevykonal všetky dostupné dôkazy, t.j. zaistiť všetky dostupné stopy, na základe ktorých by sa dali zistiť skutoční páchatelia.

Poukázal na znenie ustanovenia § 3 ods.4, § 32 ods.1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení.

Uviedol, že krajský súd sa v napadnutom rozhodnutí vôbec nezaoberal námietkou, že nebolo žiadnym spôsobom preukázané či sa jednalo o čerstvé smreky alebo sucháre, s odkazom na to, že uvedená námietka je pre naplnenie skutkovej podstaty iného správneho deliktu právne irelevantná. K tomuto žalobca uvádza, že uvedená námietka sa týka výroku napadnutého rozhodnutia prvostupňového orgánu, v ktorom je uvedený popis skutku, že malo byť spílených 11 ks čerstvého smreka, pričom uvedený výrok napadnutého rozhodnutia prvostupňového orgánu je založený len na domnienkach.

Taktiež je žalobca toho názoru, že na objasnenie a sankcionovanie iného správneho deliktu musia byť obligatórne naplnené a zistené všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu. Žalovaný, resp. prvostupňový orgán, však žalobcu sankcionoval bez toho, že by nadovšetku pochybnosť objasnil, že to bol práve žalobca – kto sa dopustil protiprávneho konania a tým naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu, za ktorý mu bola uložená sankcia zo strany správneho orgánu. Jediným priamym dôkazom svedčiacim proti žalobcovi je len výpoveď svedka, ktorý v priebehu konania svoju výpoveď menil v snahe ochrániť samého seba, pričom správny orgán mal možnosť zabezpečiť iné objektívne dôkazy, ktoré mohli objasniť predmetný správny delikt, čo však správny orgán nevykonal a preto žalobca má za to, že rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu je nezákonné, nakoľko nevychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Žalobca má za to, že krajský súd v napadnutom rozsudku prakticky vôbec neodpovedal na jeho žalobné námietky spochybňujúce zákonnosť objasňovania iného správneho deliktu správnym orgánom a preto podľa názoru žalobcu treba absenciu argumentácie v tomto smere považovať za prejav arbitrárnosti.

Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24. októbra 2012 (§ 156 ods.1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 250i ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd sa pri rozhodovaní riadil vyššie citovanými ustanoveniami zákona.

Podľa § 23 ods. 1 zák. č. 326/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov ťažba sa môže vykonať len po vyznačení ťažby a na základe písomného súhlasu odborného lesného hospodára. Vyznačenie ťažby sa nevyžaduje pri výchove lesa v lesných porastoch s vekom do 50 rokov.

Podľa § 23 ods. 2 citovaného zákona vykonávateľ ťažby je povinný na vyzvanie orgánu štátnej správy lesného hospodárstva, člena lesnej stráže alebo príslušníka Policajného zboru predložiť súhlas podľa odseku 1.

Podľa § 64 písm. b) citovaného zákona orgán štátnej správy lesného hospodárstva uloží pokutu od 5.000 Sk do 3.000.000 Sk právnickej osobe alebo fyzickej osobe podnikateľovi, ktorá neplní povinnosti pri ťažbe (§ 22 a 23), preprave dreva a jeho uskladňovaní (§ 24) alebo pri sprístupňovaní lesa a využívaní lesných ciest (§ 25).

Podľa § 67 ods. 1 citovaného zákona na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 32 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov (Správny poriadok) správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Z administratívneho spisu žalovaného ako i doterajšieho priebehu konania odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúvacieho konania bol postup a rozhodnutie

žalovaného č.k. A/2010/00858/FUT zo dňa 7. januára 2010, ktorým Krajský lesný úrad v Žiline potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obvodného lesného úradu Čadca č.k. 2010/0716-012 Ma zo dňa 31. augusta 2010, ktorým bola uložená žalobcovi pokuta vo výške 1 000 Eur. Prvostupňový správny orgán sa uvedenou vecou zaoberal po postúpení veci OO PZ Stará Bystrica. Prvostupňový správny orgán vykonal vlastné dokazovanie vo veci. Vypočul svedkov M. K., P. K. a taktiež i obvineného z porušenia povinnosti P. G. Oboznámil sa tiež so spisovým materiálom OO PZ Stará Bystrica, ktorý mu bol postúpený, a to s výpoveďami V. G. a ďalšími uvedenými v tomto spisovom materiáli. Vychádzajúc z výpovede M. K., ktorý pri jednaniach na Obvodnom lesnom úrade Čadca pred obvineným viackrát prehlásil, že videl P. G. a P. K. dňa 14. decembra 2009 v uvedenom poraste pri vykonávaní ťažobných prác, ako i z výpovede P. K. na OO PZ Stará Bystrica zo dňa 19. mája 2010, keď doznal, že v uvedenom termíne bol v uvedenom poraste a vykonával ťažbárske práce pre P. G., vyblížil mu na odvozné miesto cca 10 stromov, mal prvostupňový správny orgán za dostatočne preukázané, že živnostník P. G. spoločne s P. K. vykonával ťažbu v JPRL 4446, LHC Krásno v čase do 14. decembra 2009. Drevná hmota nebola vyznačená na ťažbu a nebol vydaný písomný súhlas na ťažbu odborným lesným hospodárom.

Podľa názoru prvostupňového správneho orgánu tým z jeho strany vedome došlo k porušeniu § 23 zákona o lesoch a tiež vyhl. č. 232/2006 Z.z. o označovaní vyťaženej dreva a dokladoch o pôvode dreva. Výška pokuty podľa § 65 zákona o lesoch bola stanovená primerane k závažnosti porušenia zákona o lesoch, ku skutočnosti, že sa vykonávala nevyznačená ťažba dreva bez vydania písomného súhlasu na ťažbu v poraste, kde Lesný hospodársky plán predpisuje v časti plochy prebierku. Zhodnotená bola tiež skutočnosť, že ako živnostník obvinený vedel, že na ťažbu dreva musí mať písomné povolenie a ťažba musí byť vyznačená. Výpovede obvineného boli vyhodnotené ako účelové s cieľom nepriznať nepovolenú ťažbu dreva a vyhnúť sa trestu. Samotné určenie výšky sankcie zohľadnilo mieru zavinenia zo strany živnostníka s poukazom na to, že došlo k výrubu smreka v lokalite, kde sa po neodbornom zásahu prejavujú negatívne dopady drevokazných húb a podkôrneho hmyzu.

Na odvolanie žalobcu voči prvostupňovému rozhodnutiu vo veci rozhodoval Krajský lesný úrad Žilina, ako druhostupňový správny orgán, rozhodnutím č. k. A/2010/00858/FUI zo dňa 7. januára 2011, ktorý prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. V odôvodnení uviedol, že zo svedeckej výpovede P. K. zo dňa 19. mája 2010 je zrejmé, že pre P. G. vytiahol z lesa traktorom asi 10 stromov. Zo svedeckých výpovedí M. K.,

zárubkara a člena výboru PSDL (pozemkového spoločenstva drobnovlastníkov lesa) Nová Bystrica z 29. januára 2010 na OO PZ Stará Bystrica a 2. augusta 2010 a 10. augusta 2010 na konaniach na OLÚ v Čadci vyplýva, že dňa 14. decembra 2009 v lese pílili spolu stromy P. G. a P. K. Lesník PSDL Nová Bystrica M. H. a odborný lesný hospodár I. Ď. ešte v ten deň urobili obhliadku porastu 4446 k. ú. N., LHC Krásno, kde predmetná ťažba prebehla. Z oznámenia krádeže drevnej hmoty PSDL Nová Bystrica z 15. decembra 2009 vyplýva, že z predmetného porastu bolo vyťažené minimálne 11 ks čerstvého smreka. Na ťažbu nebol odborným lesným hospodárom I. Ď. vydaný písomný súhlas. Z uvedeného dokazovania bolo preukázané, že P. G. a P. K. spolu 14. decembra 2009 vyťažili v lesnom poraste č. 4446 k. ú. N. minimálne 11 ks smrekov, v tomto prípade cca 25 m³ čerstvého smreka. P. K. bol v tejto súvislosti riešený rozhodnutím OLÚ Čadca č. 2010/0716-013 Ma zo dňa 31. augusta 2010. Týmto rozhodnutím riešený P. G. svojim skutkom porušil § 23 ods. 1 zák. č. 326/2005 Z.z. o lesoch a naplnil skutkovú podstatu iného správneho deliktu podľa § 64 písm. b) citovaného zákona. Odvolací orgán skonštatoval, že výška uloženej pokuty 1.000,- € predstavuje nepomerne nižšiu čiastku, akou je komerčný výnos, resp. zisk z objemu takto vyťaženého dreva, resp. zisk z jeho predaja vychádzajúc z rámca priemerného speňažovania 1 m³ dreva na domácom trhu s touto komoditou. Preto odvolací orgán považoval aj výšku uloženej pokuty za primeranú.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, resp. v opravnom prostriedku, a to z hľadiska, či uvedené procesné pochybenie je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, zistil, že správne orgány - Obvodný aj Krajský lesný úrad – správne aplikovali ustanovenia zákona o lesoch na vzniknutú situáciu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočne správne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcu uvedeným v odvolaní dopĺňa nasledovné:

Námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu nemohli spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Tieto námietky považuje odvolací súd za právne irelevantné vo vzťahu k prejednávanej veci. Krajský súd vydal správne a zákonné rozhodnutie.

Odvolací súd na záver, zhodne s názorom krajského súdu, udáva, že skutkový stav veci bol zistený dostatočne, boli vykonané všetky dostupné dôkazy na objasnenie skutkovej situácie a taktiež jednoznačne bolo preukázané, že žalobca vykonal ťažbu drevnej hmoty bez vyznačenia ťažby a bez písomného súhlasu odborného lesného hospodára a tým naplnil skutkovú podstatu iného správneho deliktu v zmysle ustanovenia § 64 písm. b) v spojení s § 23 ods. 1 zákona o lesoch.

Taktiež zhodne s názorom krajského súdu udáva, že výška škody nie je podstatná pre naplnenie znakov skutkovej podstaty iného správneho deliktu v zmysle § 64 ods. 1 písm. b) zákona o lesoch, pretože pre naplnenie tejto skutkovej podstaty sa vyžaduje vykonanie ťažby bez vyznačenia ťažby a bez vydania písomného povolenia na ťažbu. Výška škody je relevantná pre určenie výšky uloženej pokuty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval dôvody uvedené v odvolaní žalobcu proti rozsudku krajského súdu za nespôsobilé ovplyvniť posúdenie danej veci a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný správny orgán zo zákona nemá nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. októbra 2012

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková